

РЕШЕНИЕ

№ 38939

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **889** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. 84, ал. 3 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Ж. Ж.-Р. Б., гражданин на К., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], представляван от Ж. Ги Т., гражданка на К., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН] в качеството ѝ на майка и негов законен представител, депозирана чрез процесуален представител – адв. Д. Р., САК против Решение № 13215 от 17.12.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), с което на малолетното дете е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Сочи се, че е издаден в противоречие на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Застъпено е становище за необоснованост на извода, че в държавата си по произход – К. детето би имало по - добра подкрепяща среда, с оглед на данните за преследване на неговата майка и законен представител и принадлежността ѝ към уязвима социална група поради преживени различни форми на насилие – физическо, психическо, сексуално. Твърди се, че в България детето има достъп до по-добри условия на живот и значително по-добри възможности за развитие от тези, които биха му били предоставени в държавата по произход - К.. Сочи се липса на отделна, самостоятелна преценка на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за малолетното дете, включително по отношение на средата на сигурност в държавата по произход. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по приложението на закона.

Ж. Ги Т., майка и законен представител на малолетния жалбоподател Ж. Ж.-Р. Б., [дата на раждане] не участва в съдебното заседание. Не се яви и процесуалният ѝ представител – адв. Д. Р., САК. С писмена молба адв. Р. е заявила, че поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Към молбата е представен Социален доклад № 265 от 26.07.2024 г. изготвен от Фондация „Асоциация А.“ (л. 55 – л. 57) и писмени бележки (л. 58 – л. 60), в които са доразвити съображенията за незаконосъобразност и необоснованост на решението на председателя на ДАБ – МС. От съда се иска да го отмени и да върне преписката на административния орган.

Ответникът – председател на ДАБ – МС, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че не са допуснати твърдените процесуални нарушения, които се сочат и като основание за отмяна на административния акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по приложението на материалния закон. Застъпва становище за липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила на малолетното дете Ж. Ж.-Р. Б..

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното заседание.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства, становището на страните и съгласно правомощията по чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по молба на Ж. Ж.-Р. Б., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на К., депозирана чрез законния му представител Ж. Ги Т.. Заведена е с вх. № ВР-13-758 от 20.06.2024 г., рег. № УП 16 225 от 20.06.2024 г. по описа на РПЦ – С. при ДАБ – МС (л. 43 и л. 30) и съдържа искане за предоставяне на международна закрила на малолетното дете в Република България.

Самоличността на детето е установена от представен оригинал на Удостоверение за раждане № [ЕГН] издадено на 13.05.2024 г. (л. 31) въз основа на Акт за раждане № 0870 от 13.05.2024 г., съставен в район „Г.“ Столична община.

Законният представител на жалбоподателя Ж. Ж.-Р. Б. – Ж. ги Т. е информирана на разбираем за нея френски език в присъствие на преводач (л. 38 – л. 40) за процедурата, която ще се следва в производството по молбата за закрила, за правата и задълженията, които има като законен представител на малолетното си дете, както и за последиците при неспазване на задължения. (л. 32, л. 33 – л. 34 и л. 36).

Към преписката няма данни да е провеждано интервю със законния представител на малолетния кандидат за закрила Ж. Ж.-Р. Б. за целите на настоящото производство, въпреки че е приложена връчена Покана, в която е посочена дата и място на провеждане – 27.06.2025 г. – 09,00 ч. в РПЦ – Военна рампа (л. 37).

Приложено е Становище на директора на Специализирана дирекция «М» - Държавна агенция «Национална сигурност» рег. № М-13722 от 10.09.2024г. (л. 26), в което е отразено, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБългария на регистрирания в РПЦ – С., ПМЗ – Военна рампа – гражданин на К. Ж. Ж.-Р. Б., [дата на раждане] в [населено място], ЛНЧ [ЕГН], ако отговаря на условията по ЗУБ.

В Социален доклад, изготвен от директора на Дирекция «Социално подпомагане» - С. – С. рег. № СЛ/Д-С-СК/1388-001 от 13.09.2024 г. (л. 28), е отразена информация, която се сочи да е предоставена от законния представител на кандидата за закрила – майката Ж. Ги Т., въпреки че не е посочено кога е осъществен контакт и документиран ли е по друг начин освен с възпроизведената информация в доклада. Според доклада майката е споделила, че произхожда от

бедно семейство и не поддържа контакти с роднините си в К.. Родителите ѝ имат общо 6 деца. През 2021 г. се е омъжила за Д. Флорида Б., гражданин на Кралство М., който е баща на малолетното дете, кандидат за закрила. Отражено е, че Ж. Ги Т. има още едно дете от Д. Б. – В. Флорида, родена през 2015 г. във време, в което бащата е бил в М.. В този период Ж. Ги Т. е омъжена насила, по волята на баща ѝ за мъж на неговата възраст, на когото е дължал значителна сума пари. Същият е упражнявал насилие спрямо нея, в резултат на което през 2018 г. тя е направила опит да се самоубие приемайки значително количество лекарства. Спасена е в болницата, а след това е избягала в М. и през 2021 г. се е омъжила за Д. Флорида Б.. В М. е работила в колцентър. Към момента на депозиране на молбата за закрила, съпругът на Ж. Ги Т. и баща на роденото в България дете по нейни твърдения е в Германия. Тя е дошла в България след като е получила туристическа виза. Оставила е дъщеря си при свекърва си в М. и най-напред е заминала при съпруга си в Германия. Подала е молба за закрила, но са я изпратили в България заради издадената туристическа виза. При пристигането си е насочена към социалната услуга «Майка и бебе» където е настанена и към момента на изготвяне на Социалния доклад (м. септември 2024 г.). Направила е опит да напусне България и да отиде при съпруга си в Германия, но е била задържана на ГКПП К. и след това е получила отказ да получи закрила.

Детето е родено на 09.05.2024 г. Направени са му необходимите изследвания и ваксинации за възрастта. Майката полага необходимите грижи за отглеждането му. Със съдействието на специалистите от Звено «Майка и бебе» са осигурени дрехи, памперси, храни. В Социалния доклад е посочено, че по данни на служителите от Звено «Майка и бебе» Ж. Ги Т. е грижовна майка и се справя отлично с грижите за сина си. Отражено е желанието ѝ да остане в България и след получаване на статут да се събере с останалите членове на семейството си – съпруга си и дъщеря си.

Въз основа на тези данни е изразено становище за липса на пряк и непосредствен риск за кандидатата за закрила Ж. Ж.-Р. Б. доколкото е в семейна среда.

В Становище рег. № УП – 16225 от 25.09.2024 г. (л. 27) старши експерт в отдел ПМЗ – кв. Военна рампа при РПЦ С. въз основа на приложените документи към преписката е направила предложение да се откаже предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец на Ж. Ж.-Р. Б..

С обжалваното Решение № 13215 от 17.12.2024 г. (л. 9 – л. 12) председателят на ДАБ – МС е отказал да предостави международна закрила – статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България на малолетния Ж. Ж.-Р. Б.. В мотивите на решението е посочено, че законният представител на малолетното дете – майка му Ж. Ги Т. също е подала молба за закрила, която не е уважена. Отражени са основанията, за да се откаже предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на майката Ж. Ги Т. – прието е, че твърдените заплахи не са относими към критериите по чл. 8, ал. 1 и ал. 4 от ЗУБ. Посочено е, че с Решение № 21514 от 28.10.2024 г. по адм. дело 4439/2024 г. Административен съд – София - град е отхвърлил жалбата на Ж. Ги Т. срещу Решението на председателя на ДАБ – МС, с което ѝ е отказана международна закрила в Република България.

По отношение на малолетното дете, административният орган е приел, че искането за предоставяне на международна закрила в Република България също е неоснователно. Познавайки се на разпоредбата на чл. 6а от ЗУБ, съгласно която от първостепенно значение за произнасянето е най – добрият интерес на детето, според критериите на Закона за закрила на детето и визираниите в § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, в мотивите на решението е посочено, че административното производство е проведено с участието на социален работник, определен от отдел «Закрила на детето». Отражено е, че при преценката на основанията по чл. 8 и

чл. 9 от ЗУБ са ползвани както констатациите в представения Социален доклад от Дирекция «Социално подпомагане», така и критериите, въведени с приложимите норми на международното право :

- § 52 - § 79 от Глава V на Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през м. ноември 2014 г. от Детския фонд на ООН (У.), според които при оценката на най-добрия интерес на детето следва да се вземат предвид – възгледите на детето, идентичността му, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на здравеопазване и на образование

- § 1.6 от Глава I на Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището – ЕСПОУ (Агенция на ЕС в областта на убежището) относно висшия интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище

- § 56 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, според който надлежното съобразяване с най-добрите интереси на детето означава децата да имат достъп до културата и по възможност до езика на страната и семейството, от които произхождат, както и за възможността за достъп до информация относно биологичното им семейство, в съответствие с правните и професионалните норми на съответната страна.

Въз основа на констатациите в социалния доклад, че не са открити преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето, и няма данни основните му права да са нарушени, при не установени данни, които да сочат, че връщането му в родината ще противоречи на неговия висш интерес, административният орган е приел, че за кандидата за закрила не съществува риск за сигурността му на територията на обичайното му пребиваване, доколкото и от майката не са изтъкнати конкретни причини, свързани с благосъстоянието и социалното развитие на детето, които не могат да бъдат посрещнати в страната по произход. Отразено е, че връщайки се в К. детето няма да бъде лишено от собствената си идентичност и в държавата си по произход ще има възможност да изгради традиционните социални, родови, културни и езикови ценности и норми от значение за личностното му развитие. Уточнено е, че поради липса на релевантни основания, не са открити и обективни възпрепятстващи пречки за завръщане на детето в родината му.

С позоваване на § 59 и § 60 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, според които семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено децата, а предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и са основани на правото на детето «да не бъде разделяно от родителите си против неговата воля, освен когато ...такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето» (чл. 9, § 1 от Конвенцията), за да направи категоричен извод, че по отношение малолетния Ж. Ж.-Р. Б. висшият интерес на детето изисква той да живее в семейна среда заедно с родителите си или негови родственици в държавата му по произход – К., административният орган е отчел правото на детето да поддържа пряк контакт и с двамата си родители редовно, освен ако това не противоречи на висшите интереси на детето. Посочено е, че икономически съображения не могат да оправдаят отделянето на дете от родителите му и в този смисъл, при липса на релевантни основания за предоставяне на международна закрила на молителя не следва да бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут.

В приетия като доказателство по делото Социален доклад изх. № 265 от 26.07.2024 г., изготвен от р-л ЗМБ във Фондация «Асоциация А.» (л. 55 – л. 57) е отразено, че след настаняването ѝ в услугата Звено «Майка и бебе» Ж. Ги Т. получава всичко необходимо за задоволяване на базовите

потребности и за нея и за детето ѝ. Настанени са в самостоятелен апартамент, имат избран личен лекар. Детето се развива добре. Преди раждането разбира, че съпругът ѝ има сериозни здравословни проблеми, свързани със затруднения в придвижването и се налага да ползва помощни средства – патерици. На 16.03.2024 г. – два месеца преди раждането на детето, Ж. Ги Т. прави опит да напусне България с фалшив паспорт през ГКПП К.. Задържана е, а на 17.03.2024 г. по спешност е приета в болница. На 19.03.2024 г. отново е върната в Звено «Майка и бебе». В доклада е отразено, че с Решение от 16.04.2024 г., връчено на 23.04.2024 г. на майката Ж. Ги Т. е отказана международна закрила в Република България. Посочено е, че има капацитет на добър родител, а и такъв, за да бъде добър служител. Владее френски език и малко английски. Обучава се и по български език. Възпроизведено е желанието ѝ да получи хуманитарен статут в България, за да получи шанс и за себе си и за детето си. Направен е извод, че в интерес на детето, родено в България и неговата майка е да получат статут, за да се предостави възможност на детето да расте в по -сигурна страна. В този смисъл е отчетено, че майката е била жертва на домашно насилие в държавата по произход, което крие рискове не само за нея, но и за детето при връщането ѝ в К..

Изложеното, дава основание на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок (Решението е връчено на законния представител на малолетното дете на 08.01.2025 г. в присъствие на преводач, а жалбата е заведена на 16.01.2025 г. - л. 5). Подадена е от лице с правен интерес от оспорването срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, съгласно чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Издадено е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания, които административният орган е приел за установени.

Въпреки това, съдът намира за основателни възраженията в жалбата за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които са довели и до неправилно приложение на материалния закон и представляват основание за отмяна на административния акт по смисъла на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

В мотивите на обжалваното решение законосъобразно е отчетено първостепенното значение на най - добрия интерес на детето като кандидат за закрила, който следва да е съобразен и с основния принцип за запазване на семейната среда и предотвратяване разделянето на семейството, но в проведеното административно производство не са изследвани именно обстоятелствата от значение за запазване на семейството. Административният орган се е ограничил да възпроизведе синтезирано относими към статута на кандидата за закрила обстоятелства от бежанската история на един от законните му представители – неговата майка Ж. Ги Т. и е negliжирал изясняването на останалите значими за правилната преценка на най-добрия интерес на малолетния Ж. Ж.-Р. Б. съществени обстоятелства относно гражданството и местопребиваването, включително статута на другия родител в държава – членка на ЕС, както и задължението на майката по отношение на по-голямото от децата, също все още непълнолетно – роденото през 2015 г. дете със същия произход, за което е заявено, че се намира на територията на М. при родител на бащата. Неизясняването на тези обстоятелства е резултат на формално провеждане на административното производство, в което въпреки връчената покана не е проведено интервю с нито един от родителите и не е предоставена възможност да се представят доказателства за твърдените обстоятелства относно местоживеенето и статута на останалите членове на семейството, с оглед задължителната преценка за евентуално връщане и събиране на

семейството на територията на друга трета сигурна страна, различна от държавата на произход на майката.

Липсват данни и такива не са били предмет на обсъждане в административния акт за актуалното положение в държавите по произход на майката, а и на бащата на детето, където се твърди понастоящем да живее другото им малолетно дете. Не са изследвани и не са изложени конкретни фактически и правни съображения относно рисковете за малолетното дете при връщането му в държавата по произход на неговата майка – К., с оглед на традиционните и религиозни нагласи към деца със сходен на неговия статус - родено извън наложената принудително, приета за официална семейна връзка, с друг съжител/съпруг на майката, за когото се твърди да е упражнявал различни форми на насилие спрямо нея. Не е подложено на преценка, дори и в представения доклад, изготвен по реда на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето възможното неблагоприятно влияние върху развитието на детето на средата, в която следва да живее и да се развива, ако се върне в държавата на произход на неговата майка, включително възможния риск да стане жертва на насилие от бившия съжител на майката и да бъде прекъсната връзката му с биологичния родител, който е гражданин на друга държава. Не са изследвани изобщо възможностите и условията за евентуално връщане в държавата по произход на бащата – Кралство М., където майката твърди да отглежда другото си дете и доколко тази държава може да осигури необходимата сигурна среда, отговаряща на критериите на «най-добрия интерес на детето».

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че оспореното решение е постановено при допуснато съществено нарушение на изискванията на чл. 75, ал. 2 изр. първо от ЗУБ и чл. 35 от АПК – да се установят обективно и след това да се преценят всички относими факти и обстоятелства, свързани с личното положение на кандидата за закрила, както по отношение на произхода му, така и относно връзката с трети държави, с които е установено, че са свързани родителите му и по-голямата му малолетна сестра, родена през 2015г. В легалната дефиниция на понятието «най-добър интерес на детето», дадена в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето е включена задължителната преценка на – а) желанията и чувствата на детето, б) физическите, психическите и емоционалните потребности на детето, в) възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето, г) опасността или **вредата, която** е причинена на детето или **има вероятност да му бъде причинена**, д) способността на **родителите** да се грижат за детето, е) **последниците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата**, ж) други обстоятелства, които имат отношение към детето.

Административният орган дължи изясняването на всички посочени обстоятелства, а и пряко свързаните с бежанската история на малолетното дете условия в държавите на произход на двамата родители, въз основа на които следва да извърши преценката на включените елементи в понятието «най-добър интерес на детето» при новото произнасяне по молбата за закрила като отчете особеното положение на детето и специалните му потребности, съгласно изискванията на чл. 30а от Закона за убежището и бежанците.

Предвид изложеното, обжалваното решение като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материално правни разпоредби, следва бъде отменено, а преписката – върната за ново произнасяне по молбата за предоставяне на закрила на малолетния Ж. Ж.-Р. Б. при спазване на дадените указания в мотивите на настоящото решение относно прилагането на закона.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. Ж.-Р. Б., гражданин на К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], представляван от Ж. Ги Т., гражданка на К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] в качеството ѝ на майка и негов законен представител, депозирана чрез процесуален представител – адв. Д. Р., САК, Решение № 13215 от 17.12.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на малолетното дете е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет за ново произнасяне по молбата за предоставяне на закрила на Ж. Ж.-Р. Б., гражданин на К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], представляван от Ж. Ги Т., гражданка на К., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН] в качеството ѝ на майка и негов законен представител, при спазване на задължителните указания по прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14 – дневен срок от съобщението на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: